

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigram. 4. Elisabeth concipit Ioannem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

cuius in parte orientali Bethlehem versus, erat hortu
suburbanus Zachariae, in quo Elisabeth Deiparam ex-
cepit. Vbi in templo semiruio, Christiani peregrini ca-
nunt Magnificat. In parte vero Occidentali, erat do-
mum Zacharia; ubi B. Virgo tres menses egit.
Ioannes Boucher qui locum vidit lib. 3. cap. 7. du
Bouquet sacré.

Epigram. 2.

Zacharias suam sterilitatem deflet.

Heu! viduo culmo, spes occidit omnis in herbâ,
Quam vetus exsangui puluere damnat hiems.
An spes nulla nouis viret ergo superstes aristis?
Flos adeò pulcher, iam cinis alter erit?
Quid? moriemur, (ait) vidua cum coniuge coniux,
Nomen inane? cadet sic sine fruge seges?
Quid nisi ve, sterili sua cui spes excidit ævo?
Sed mihi quis dextrâ tinnit ab aure sonus?

Epigram. 3.

Angelus eum consolatur.

Crede Deo; nec enim Genio, ceu rere, sinistro,
Vita perit, longis immoritura malis.
Quis credat seges hibernum noua crescat ad Eurum.
Spemque, ubi spes abiit, sera inuenta seret.
Texitis Abram, testis Manue, sit & Elcana testis;
Altera Sara pari cui fuit Anna sinu.
Si non hic Abraham, proauus tot nepotum: ~~tot retro reges~~
Par Abrahæ saltē, viuet imago nepos.

Epigram. 4.

Elisabeth concipit Ioannem.

CVi gelidâ spem fraudat hiems defcta senectâ,
In felixque uteri dedecus atra notat,

Rides

Rider iō ! sterili modō tristis Elisa iuuentā
 Rider iō ! rider : altera Sara redit,
 Et iam mater anus , quæ se vix ante ferebat,
 Fert puerum ; pueri sarcina grata leuat.
 Dulce puer pondus ; mœstæ spes læta senectæ est :
 Quo sine, sit surdum nomen vterque parens .
 Adseret agnato rursus noua sidera cœlo,
 Alter, Abrahamidum gloria clara, nepos :
 Quemque diu peperisse decet, paritura puellum
 Mater anus, vitâ visa priore frui est,
 Quam grauati agnati, sub pondere paruulus hæres ;
 Tam simul & læto germine dulce leuac.
 Sic leuat ; vt mater nolit iam ponere florem :
 Sic grauat ; vt fructum ponere serò velit.
 Sic, vbi natales ematurescit in horas,
 Spes vteri ; partūs gaudia pœnè parit.

Epigram. 5.

Vnicus puer instar innumeri fructus.

A Nte diu sicco cui spes stetit anxia ramo ;
 Nunc viret effœto palmite vitis anus,
 Sed cui vix vnum dat gratia parca racemum ;
 Par tamen hic vnis mille racemos erit.

Epigram. 6.

B. Virgo Cognatam Elisabeth in-
 uisit , cum sui pueri erga Ioan-
 nem beneficio.

E N, serò voluenda dies nunc attulit æuo,
 Prima quod in partu ferre iuuenta negat.
 Et iam floret anus , grauidâ secunda senecta,
 Maturatque vteri Luna nouena moras.
 Ac consanguineam de lesside stirpe parentem
 Inuitat; rapidis aduolat ergo rotis
 Virgo recens, cui vix tenero concreuit in ornū
 Paruulus ; at quouis grandior ille viro est.

L ij

Maior